

32001L0084

2001.10.13.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

L 272/32

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2001/84/EK IRÁNYELVE
(2001. szeptember 27.)
az eredeti műalkotás szerzőjét megillető követő jogról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 95. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak ⁽³⁾ megfelelően, és az egyeztető bizottság által 2001. június 6-án jóváhagyott közös szövegtervezet figyelembevételével,

mivel:

- (1) A szerzői jog terén a követő jog az eredeti képzőművészeti alkotás szerzőjét megillető, az érintett alkotás további eladásaival kapcsolatos bevételből való gazdasági részesedéshez fűződő nem átengedhető és elidegeníthetetlen jog.
- (2) A követő jog olyan vagyoni értékkel bíró jog, amelynek révén a szerző/művész díjazásban részesülhet a mű további eladásából. A követő jog tárgya a fizikai műpéldány, vagyis a hordozó, amelyben a védelem alatt álló mű testet ölt.
- (3) A követő jog célja az, hogy a képzőművészeti alkotások szerzőinek gazdasági részesedést biztosítson az alkotásuk sikeréből. Segítségével helyreáll az egyensúly a képzőművészeti alkotások szerzőinek és azon egyéb alkotóknak a gazdasági helyzete között, akik műveik további hasznosításából bevételhez jutnak.
- (4) A követő jog része a szerzői jognak, és a szerzőket megillető alapvető előjog. Ahhoz, hogy a szerzők megfelelő és egységes védelemben részesüljenek, szükséges a követő jog bevezetése az összes tagállamban.
- (5) A Szerződés 151. cikkének (4) bekezdése értelmében a Közösségnek a kulturális szempontokat is figyelembe kell vennie a Szerződés egyéb rendelkezései alá tartozó tevékenysége során.
- (6) Az irodalmi és művészeti művek védelméről szóló Berni Egyezmény szerint a követő jogot csak akkor lehet érvényesíteni, ha a szerző származási országa elismeri azt. Ezért e jog fakultatív, és a viszonyosság elve korlátozza. Az Európai Közösségek Bíróságának a Szerződés 12. cikkében

megállapított, a megkülönböztetést tilalmazó elv alkalmazásával kapcsolatos ítélkezési gyakorlatából, és különösen a C-92/92 és a C-326/92 sz., Phil Collins és mások egyesített ügyekben 1993. október 20-án hozott ítéletből ⁽⁴⁾ is következik, hogy a viszonyossági záradékot tartalmazó tagállami rendelkezések nem érvényesíthetők azzal a céllal, hogy más tagállamok állampolgárait megfossszák a belföldiekkel azonos elbánástól. Ilyen záradékok közösségi összefüggésben történő alkalmazása ellentétes az állampolgárságon alapuló megkülönböztetés tilalmából fakadó egyenlő elbánás elvével.

- (7) A közösségi modern és kortárs művészeti piac globalizációja – amely napjainkban az új gazdaság hatására egyre gyorsabb, mégpedig olyan szabályozási közegben, amelyben az Európai Uniót kívül kevés állam ismeri el a követő jogot – elengedhetetlenné teszi az Európai Közösség számára, hogy külpolitikai tárgyalásokba kezdjen a Berni Egyezmény 14. cikkének kötelezővé tételére.
- (8) Az a tény, hogy e nemzetközi piac létezik, valamint az, hogy a követő jog több tagállamban egyáltalán nem létezik, illetve az ezt a jogot elismerő tagállami szabályozás igen eltérő, alapvető fontosságúvá teszi, hogy olyan átmeneti rendelkezések kerüljenek bevezetésre e jog hatálybalépését és tartalmi szabályozását illetően is, amelyek megőrzik az európai piac versenyképességét.
- (9) A követő jogról jelenleg a tagállamok többségének belső jogszabályai rendelkeznek. E jogszabályok – ahol léteznek – különböznek egymástól, különösen az érintett művek, a jogosultak, a díj mértéke, a díjköteles ügyletek és a számítás alapja tekintetében. E jog alkalmazása vagy nem alkalmazása jelentős hatást gyakorol a belső piacon belüli versenyképességre, mivel a követő jogból fakadó fizetési kötelezettség fennállása vagy hiánya olyan szempont, amelyet minden olyan személynek számításba kell vennie, aki egy műalkotás adásvételében érdekelt. Ezért e jog olyan tényező, amely a verseny torzulását, valamint a kereskedelemnek a Közösségen belüli eltérülését okozhatja.
- (10) A követő jog fennállása és alkalmazása terén a tagállamok közti különbségek közvetlen negatív hatást gyakorolnak a Szerződés 14. cikke értelmében vett belső piac zavartalan működésére a műalkotások tekintetében. Ezért a Szerződés 95. cikke megfelelő jogalap.

⁽¹⁾ HL C 178., 1996.6.21., 16. o. és HL C 125., 1998.4.23., 8. o.

⁽²⁾ HL C 75., 1997.3.10., 17. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 1999. október 27-én megerősített, 1997. április 9-i véleménye (HL C 132., 1997.4.28., 88. o.), a Tanács 2000. június 19-i közös álláspontja (HL C 300., 2000.10.20., 1. o.) és az Európai Parlament 2000. december 13-i véleménye (HL C 232., 2001.8.17., 173. o.). Az Európai Parlament 2001. július 3-i határozata és a Tanács 2001. július 19-i határozata.

⁽⁴⁾ [1993] ECR I-5145. o.

- (11) A Közösségnek a Szerződésben megállapított céljai közé tartozik az európai népek közötti mind szorosabb egység létrehozása, a Közösség tagállamai közötti szorosabb kapcsolatok elősegítése és – az Európát megosztó korlátok megszüntetése céljából – a gazdasági és társadalmi fejlődés közös cselekvéssel történő biztosítása. E célok megvalósítása érdekében a Szerződés olyan belső piac megteremtését írja elő, amelyet az áruk és a szolgáltatások szabad mozgása, valamint a letelepedés szabadsága jellemez, továbbá olyan rendszer létrehozását írja elő, amely megvédi a belső piaci verseny torzulásától. A tagállamok követő joggal kapcsolatos jogszabályainak összehangolása e célok megvalósításához járul hozzá.
- (12) A tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – a közös hozzáadottértékadó-rendszerrel: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik tanácsi irányelv⁽¹⁾ rendelkezik a többek között a műalkotások adózására is vonatkozó közösségi szabályozás fokozatos bevezetéséről. Az adózásra vonatkozó intézkedések azonban nem elégségesek a művészeti piac zavartalan működésének biztosításához. Ez a cél csak a követő jog összehangolásával érhető el.
- (13) Meg kell szüntetni az olyan jogi különbségeket, amelyek torzítják a belső piac működését és meg kell akadályozni újabb hasonló különbségek kialakulását. Nincs szükség azonban az olyan különbségek megszüntetésére vagy kialakulásuk megakadályozására, amelyek várhatóan nem befolyásolják hátrányosan a belső piac működését.
- (14) A belső piac megfelelő működésének előfeltétele a torzulásmentes versenyfeltételek léte. A követő jogra vonatkozó nemzeti jogszabályok közötti különbségek torzítják a versenyt, a kereskedelem eltérítését okozzák a Közösségen belül, továbbá a művészek közötti egyenlőtlen bánásmódhoz vezetnek a szerint, hogy alkotásaikat hol értékesítik. A szóban forgó kérdésnek ezért olyan határokon átnyúló vonatkozásai vannak, amelyeket tagállami intézkedésekkel nem lehet kielégítően szabályozni. A közösségi fellépés hiánya összeegyeztethetetlen lenne a Szerződés azon követelményével, miszerint orvosolni kell a verseny torzulásait és az egyenlő bánásmód hiányát.
- (15) A nemzeti rendelkezések közötti különbségek mértéke következtében ezért harmonizációs intézkedéseket szükséges elfogadni a tagállamok jogszabályai közötti egyenlőtlenségek feloldása érdekében azon területeken, ahol ezen egyenlőtlenségek torzult versenyfeltételeket alakíthatnak ki vagy tarthatnak fenn. Nem szükséges azonban a tagállamok követő jogra vonatkozó jogszabályainak minden egyes rendelkezését összehangolni, illetve annak érdekében, hogy a lehető legnagyobb mozgástér maradjon a tagállami döntéshozatalnak, elégséges azoknak a belső rendelkezéseknek az összehangolása, amelyek közvetlen hatással vannak a belső piac működésére.
- (16) Ezért ez az irányelv teljes egészében megfelel a Szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás és arányosság elvének.
- (17) A szerzői jog és egyes kapcsolódó jogok védelmi idejének összehangolásáról szóló, 1993. október 29-i 93/98/EK tanácsi irányelv⁽²⁾ értelmében a szerzői jog védelmi ideje a szerző halála után 70 évig tart. Célszerű a követő jog tekintetében ugyanezt az időtartamot megállapítani. Következésképpen csak az eredeti modern és kortárs műalkotások tartozhatnak a követő jog hatálya alá. Annak érdekében azonban, hogy azok a tagállamok, amelyek az irányelv elfogadásakor a művészek követő jogát nem alkalmazzák, ezt a jogot át tudják venni a saját jogrendszerükbe, és ezáltal ezen tagállamokban a gazdasági szereplők gazdasági működőképességük megőrzése mellett fokozatosan alkalmazkodhassanak a követő joghoz, az érintett tagállamok számára olyan korlátozott átmeneti időszakot kell engedélyezni, amely alatt dönthetnek úgy, hogy nem alkalmazzák a követő jogot azok javára, akik erre a művész jogutódjaként annak halála után jogosultak.
- (18) A követő jog hatályát ki kell terjeszteni valamennyi újraeladási ügyletre, kivéve azokat, amelyek a magánszemélyek között közvetlenül, a művészeti piac képviselőjének közreműködése nélkül zajlanak. Ez a jog nem terjeszthető ki magánszemélyek által a nyereségszerzés célja nélkül a nyilvánosság számára hozzáférhető múzeumok részére végzett újraeladásra. A művészeti galériák sajátos helyzetére tekintettel, miután ezek közvetlenül a szerzőtől szerzik az alkotásokat, a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy mentesítsék a követő jog alól ezen alkotások újraeladását, ha arra a szerzéstől számított három éven belül kerül sor. A művész érdekeit is figyelembe kell venni oly módon, hogy ez a kivétel olyan újraeladási ügyletekre korlátozódjon, amelyeknél az eladási ár nem haladja meg a 10 000 eurót.
- (19) Egyértelművé kell tenni, hogy az ezen irányelvvel megvalósuló harmonizáció nem vonatkozik az írók és zeneszerzők eredeti kézírataira.
- (20) Hatékony szabályokat kell megállapítani a követő joggal kapcsolatban szerzett nemzeti tapasztalatok alapján. A követő jogi díjat az eladási ár, nem pedig az alkotások értéknövekedése révén elért többletbevétel százalékaként kell kiszámítani.
- (21) Össze kell hangolni a követő jog alá eső műkategóriákat.

⁽¹⁾ HL L 145., 1977.6.13., 1. o. A legutóbb az 1999/85/EK irányelvvel (HL L 277., 1999.10.28., 34. o.) módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 290., 1993.11.24., 9. o.

- (22) A minimum összeget el nem érő jogdíjak érvényesítésétől való eltekintés segíthet elkerülni a művész nyereségéhez képest aránytalanul magas beszédési és ügyviteli költségeket. A szubszidiaritás elvének megfelelően azonban a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a nemzeti küszöbértéket a közösséginél alacsonyabb szinten állapítsák meg a még ismeretlen művészek támogatása céljából. Az alacsony összegeknél fogva ez a kivételes szabályozás valószínűleg nem gyakorol jelentős hatást a belső piac megfelelő működésére.
- (23) A követő jog díjának tagállamok által megállapított mértéke jelenleg jelentősen eltér egymástól. A belső piac hatékony működése modern és kortárs műalkotások tekintetében szükségessé teszi a díjak mértékének lehető legegységesebb meghatározását.
- (24) Az eredeti műalkotások piacán mutatkozó különböző érdekek közötti egyensúly biztosítása érdekében kívánatos egy ársávonként meghatározott, csökkenő mértékű díjakból álló rendszer kialakítása. Egyben csökkenteni kell a kereskedelem eltérítésének és a követő jogra vonatkozó közösségi rendelkezések megkerülésének kockázatát.
- (25) A követő jogi díj alapvetően az eladót terheli. A tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani, hogy a jogdíjfizetésért való felelősség tekintetében ezen elv alól kivételeket állapítsanak meg. Az eladó az a személy vagy vállalkozás, akinek vagy amelynek nevében az eladási ügyletet kötik.
- (26) Rendelkezni kell a küszöbérték és a díjmértékek rendszeres kiigazításának lehetőségéről. Ennek érdekében meg kell bízni a Bizottságot, hogy a követő jognak a tagállamokban történő tényleges alkalmazásáról, és annak a közösségi művészeti piacra gyakorolt hatásáról rendszeresen jelentést készítsen, és adott esetben javaslatot tegyen ezen irányelv módosítására.
- (27) A szubszidiaritás elvének kellő figyelembevételével meg kell határozni a követő jogi díjra jogosult személyeket. Ez az irányelv nem érinti a tagállamok öröklési jogát. A szerző jogutódait azonban – legalábbis a fent említett átmeneti időszak lejártát követően – a szerző halála után a követő jog teljes mértékben meg kell, hogy illesse.
- (28) A tagállamokra tartozik a követő jog gyakorlásának – különösen a jogérvényesítés feltételeinek – szabályozása. A közös jogkezelő szervezet útján történő jogérvényesítés csak egy a jogérvényesítés lehetséges módjai közül. A tagállamoknak biztosítaniuk kell a közös jogkezelő szervezetek átlátható és hatékony működését. A tagállamoknak gondoskodniuk kell arról is, hogy a más tagállamokból származó szerzőknek járó díjakat ténylegesen beszédjék és

felosszák. Ez az irányelv nem érinti a beszédre és felosztásra vonatkozó tagállami rendelkezéseket és megállapodásokat.

- (29) A követő jog megilleti mind a közösségi állampolgárokat, mind az olyan harmadik országokból származó szerzőket, amelyek a tagállamokból származó szerzők számára hasonló védelmet biztosítanak. A tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy ezt a jogot kiterjeszthessék olyan külföldi szerzőkre is, akiknek szokásos tartózkodási helye az ő területükön van.
- (30) Az újraeladási ügyletek ellenőrzésére megfelelő eljárásokat kell bevezetni, amelyek a gyakorlatban biztosítják a követő jog tényleges alkalmazását a tagállamokban. Ez magában foglalja a szerzőnek vagy meghatalmazottjának azt a jogát is, hogy a díjfizetésre kötelezett természetes vagy jogi személyektől minden szükséges információt megszerezhesen. A követő jog közös jogkezelő szervezet útján történő érvényesítését előíró tagállamok rendelkezhetnek úgy is, hogy az információszerezéshez való jog csak az illetékes közös jogkezelő szervezetet illeti meg,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

HATÁLY

1. cikk

A követő jog tárgya

(1) A tagállamok az eredeti műalkotás szerzőjének javára követő jogot biztosítanak, amely elidegeníthetetlen, és amelyről a szerző előzetesen sem mondhat le; e jog alapján az alkotásnak a szerző általi első eladását követő minden további eladásáért származó eladási árból a szerző részesedésre jogosult.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt jogot valamennyi újraeladásra alkalmazni kell, amelyben a művészeti piac képviselői – így például aukciós házak, művészeti galériák és általában műkereskedők – eladóként, vevőként, illetve közvetítőként közreműködnek.

(3) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az (1) bekezdésben foglalt jogot nem kell alkalmazni olyan újraeladások esetében, amelyeknél az eladó az alkotást közvetlenül a szerzőtől szerezte meg az újraeladást megelőző három éven belül, és az újraeladási ár nem haladja meg a 10 000 eurót.

(4) A követő jogi díj az eladót terheli. A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a (2) bekezdésben említett - az eladótól különböző - természetes vagy jogi személy egyedül vagy az eladóval együttesen felel a követő jogi díj megfizetéséért.

2. cikk

A követő jog alá tartozó alkotások köre

(1) Ezen irányelv alkalmazásában „eredeti műalkotás” a képzőművészeti alkotás, úgy mint a kép, kollázs, festmény, rajz, metszet, nyomat, litográfia, szobor, falikárpit, kerámia, üvegtárgy és fotóművészeti alkotás, feltéve, hogy azt maga a művész készítette, vagy eredeti műalkotásnak minősül.

(2) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó műalkotások példányai, amelyeket korlátozott számban maga a művész készített vagy az ő irányítása alatt készítettek, ezen irányelv alkalmazásában eredeti műalkotásnak minősülnek. Az ilyen példányokat a művész rendszerint számmal látja el, szignálja, vagy más módon, szabályszerűen jóváhagyja.

II. FEJEZET

KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

3. cikk

Küszöbérték

(1) A tagállamokra tartozik azon legalacsonyabb eladási ár meghatározása, amely felett az 1. cikk értelmében vett eladások követő jog tárgyát képezik.

(2) Ezen legalacsonyabb eladási ár semmiképpen nem haladhatja meg a 3 000 eurót.

4. cikk

Díjmérték

(1) Az 1. cikkben foglalt követő jogi díj mértéke a következő:

- a) 4 % az eladási ár 50 000 euró alatti hányadára;
- b) 3 % az eladási ár 50 000,01 és 200 000 euró közötti hányadára;
- c) 1 % az eladási ár 200 000,01 és 350 000 euró közötti hányadára;
- d) 0,5 % az eladási ár 350 000,01 és 500 000 euró közötti hányadára;
- e) 0,25 % az eladási ár 500 000 eurót meghaladó hányadára.

A követő jogi díj teljes összege azonban nem haladhatja meg a 12 500 eurót.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve a tagállamok az eladási ár (1) bekezdés a) pontjában meghatározott hányadára 5 %-os díjszabást alkalmazhatnak.

(3) Ha a meghatározott legalacsonyabb eladási ár 3 000 eurónál alacsonyabb, a tagállamnak meg kell határoznia az eladási ár 3 000 euró alatti hányadára eső díj mértékét is; ez 4 %-nál nem lehet alacsonyabb.

5. cikk

A számítás alapja

A 3. és a 4. cikkben említett eladási ár az adót nem tartalmazó eladási ár.

6. cikk

Jogosultak

(1) Az 1. cikkben meghatározott követő jogi díjat az alkotás szerzője, illetve – a 8. cikk (2) bekezdésére is figyelemmel – a szerző halála után jogutódai számára kell fizetni.

(2) A tagállamok az 1. cikkben meghatározott követő jogi díj érvényesítése tekintetében kötelező vagy fakultatív közös jogkezelést írhatnak elő.

7. cikk

Harmadik országból származó jogosultak

(1) A tagállamok biztosítják, hogy azon szerzőket, akik harmadik országok állampolgárai, illetve – a 8. cikk (2) bekezdésére is figyelemmel – az ő jogutódait csak akkor illeti meg a követő jog ezen irányelv és az érintett tagállam jogszabályainak megfelelően, ha a szerző, illetve jogutódja állampolgársága szerinti ország jogszabályai biztosítják a követő jogot az illető országban a tagállamokból származó szerzők és jogutódai számára.

(2) A Bizottság a tagállamok által szolgáltatott információk alapján a lehető legrövidebb időn belül tájékoztató jegyzéket tesz közzé azon harmadik országokról, amelyek eleget tesznek az (1) bekezdésben foglalt feltételnek. Ezt a jegyzéket folyamatosan frissítik.

(3) A követő jog alkalmazása során a tagállam saját állampolgáiraival azonos elbánásban részesítheti azon szerzőket, akik nem állampolgárai egyik tagállamnak sem, de szokásos tartózkodási helyük az érintett tagállamban van.

8. cikk

A követő jog védelmi ideje

(1) A követő jog védelmi ideje a 93/98/EKG irányelv 1. cikkében megállapított védelmi időnek felel meg.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve azon tagállamok, amelyek a hatálybalépés 13. cikk szerinti napján nem alkalmazzák a követő jogot, a legkésőbb 2010. január 1-jén lejáró időszak alatt nem kötelesek alkalmazni a követő jogot azok javára, akik erre a művész jogutódjaként annak halála után jogosultak.

(3) A (2) bekezdés hatálya alá tartozó tagállam szükség esetén legfeljebb további két évvel rendelkezik arra, hogy az abban a tagállamban működő gazdasági szereplők gazdasági működőképességük megőrzése mellett fokozatosan alkalmazkodhassanak a követő jog rendszeréhez, mielőtt kötelezően alkalmaznia kellene a követő jogot azok javára, akik erre a művész halála után jogutódként jogosultak. Az érintett tagállam legalább 12 hónappal a (2) bekezdésben említett időtartam lejáráta előtt indoklással ellátott tájékoztatást nyújt be a Bizottsághoz, hogy a Bizottság megfelelő egyeztetések után a tájékoztatás kézhezvételétől számított három hónapon belül véleményt nyilváníthasson. Ha a tagállam nem tesz eleget a Bizottság véleményének, erről egy hónapon belül tájékoztatja a Bizottságot és döntését indokolja. A tagállam által nyújtott tájékoztatást és indoklást, valamint a Bizottság véleményét az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzé kell tenni, és továbbítani kell az Európai Parlament számára.

(4) A Bizottság megfelelő javaslatokat terjeszt elő abban az esetben, ha a követő jog nemzetközi kiterjesztését célzó nemzetközi tárgyalások a 8. cikk (2) és (3) bekezdésében említett időszakon belül eredményesen zárulnak.

9. cikk

Az információszerzéshez való jog

A tagállamok biztosítják, hogy a 6. cikk szerinti jogosultak az újraeladást követő három éven belül követelhessék a művészeti piac 1. cikk (2) bekezdésében meghatározott képviselőjétől mindazon információk megadását, amelyek az újraeladással kapcsolatos követő jogi díj fizetésének biztosításához szükségesek lehetnek.

III. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

10. cikk

Időbeli hatály

Ezt az irányelvet a 2. cikkben meghatározott valamennyi olyan eredeti műalkotásra alkalmazni kell, amelyek 2006. január 1-jén még a tagállamok szerzői jogi jogszabályai alapján védelemben részesülnek, vagy amelyek ebben az időpontban megfelelnek a védelem ezen irányelvben meghatározott feltételeinek.

11. cikk

Felülvizsgálati záradék

(1) A Bizottság legkésőbb 2009. január 1-jéig, majd azt követően négyévenként jelentést készít az Európai Parlament, a Tanács, valamint a Gazdasági és Szociális Bizottság számára ezen irányelv végrehajtásáról és hatásáról, különös figyelmet szentelve a közösségi modern és kortárs művészeti piac versenyképességének, legfőképpen a Közösség helyzetének a követő jogot nem alkalmazó érintett piacokhoz képest, továbbá a tagállamokban a művészi alkotókedv ösztönzésének és az igazgatási lehetőségek előmozdításának. A jelentés különösen az irányelvnek a belső piacra gyakorolt hatását vizsgálja, és azt, hogy a követő jog bevezetése milyen következményekkel jár azokban a tagállamokban, amelyek ezen irányelv hatálybalépése előtt nem alkalmazták ezt a jogot nemzeti jogukban. A Bizottság az ágazatban végbemenő változások figyelembevétele érdekében szükség szerint javaslatokat terjeszt elő a legalacsonyabb küszöbérték és a követő jogi díj mértékének kiigazítására, a 4. cikk (1) bekezdésében megállapított maximális összegre vonatkozóan, illetve egyéb olyan javaslatokat, amelyeket ezen irányelv hatékonyságának javítása érdekében szükségesnek tart.

(2) Létrejön egy kapcsolattartó bizottság. E bizottság a tagállamok illetékes hatóságainak képviselőiből áll. Elnöke a Bizottság képviselője, és üléseit az elnök kezdeményezésére vagy egy tagállam küldöttségének kérése alapján tartja.

(3) A bizottság feladatai a következők:

- konzultációk szervezése az irányelv alkalmazásából eredő valamennyi kérdéssel,
- az információcsere előmozdítása a Bizottság és a tagállamok között a közösségi művészeti piac releváns fejleményeiről.

12. cikk

Végrehajtás

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2006. január 1-je előtt megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

13. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

14. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2001. szeptember 27-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

N. FONTAINE

a Tanács részéről

az elnök

C. PICQUÉ